

Devlet Baba

— S.Karagöz · 09 Eylül 2016

DEVLET BABA

Yıllar önce DEVLET BABA vardı: çok güçlü, vakur, cesur, sevgi dolu, sıcak, koruyan, kollayan, başımız sıkıştığında yanına koştuğumuz...

Çoktandır ne gören var onu, ne duyan...

Sahi DEVLET BABA nerede, ne oldu DEVLET BABA' ya?

İçimiz rahattı o varken çünkü arkamızda dağ gibi dururdu, bizi korurdu.

Birbirimize haksızlık yapamazdık, zarar veremezdik çünkü DEVLET BABA bizi kenara çekip kulaklarımızı çekerdi.

Şimdi öksüz çocuklar gibiyiz; ne yapacağımızı, nereye gideceğimizi bilemiyoruz, rüzgârlar belirliyor rotamızı, bir o yana, bir bu yana savruluyoruz adeta.

Peki, kimdi bu DEVLET BABA?

Nerede yaşardı, ne yer, ne içerdi, evi barkı, parası pulu var mıydı?

DEVLET BABA biziz : Sen, ben ,o, biz, siz, onlar....

Anlayamadık, kurşunu kendi ayaklarımıza sıktık yani.

Nasıl mı?

Birlikte yaşamak için kurallarımız, kanunlarımız vardı ve hepimiz bu kanun ve kurallara uyarak rahat, huzurlu yaşardık. Birbirimizin hak ve hukukuna saygı gösterdiğimiz için işler kolaylaşır, kargaşa, kaos çıkmazdı.

Üretimin, kalkınma için gerekli olduğunu bilir, çalışır üretirdik. Her şeyi hazır beklemezdik. Bu sayede çalışmanın tadını alır, hem para kazanır, hem ekonomiye katkı yaparak ülke kalkınmasında rol almanın gururunu yaşardık.

Bilirdik ki; zengin ülkelerin insanları da zengin olur.

Çalışırken işverenlerimiz hakkımızı yemez, bu sayede hem bizler hakkımızı alır, hem de devletimize primlerimiz ödendiği için geleceğimizden kaygı duymazdık.

Ortak mallarımızı korur; kamu mallarına, binalara, alanlara, araçlara zarar vermez, Atalarımızdan kalan değerlerin miras değil, emanet olduğunu düşünür, daha da zenginleştirerek geleceğe taşımayı görev bilirdik.

Birileri bu durumlardan rahatsız oldu, ihlallere başladı. Derken kolayımıza gitti ve hepimiz onlara takılıp sürüklendik.

Memleketi yaşanmaz hale getirmeyi başardık sonunda.

Aklımız sıra devlete kazık attık. Üç kuruş menfaatimiz için kağıt üzerinde oyunlar oynayarak, vergi kaçırdık, prim ödemedik ve bunu kar saydık. Oysa bu; ülkede yaşayan 78 milyon insanın cebinden para çalmak demektir,1 kuruş bile olsa çok büyük bir hırsızlıktır. Belki biz yapmadık ama yapanlara göz yumduk dolayısıyla biz de suç ortak olduk.

Nasıl mı?

Bir ekmek bile olsa satış fişini vermeyen o hırsızları uyarmadığımız ve ihbar etmediğimiz için.
Caddelerde boşa akan suların kapatılması, ya da gündüz yanan sokak lambalarının söndürülmesi konusunda yetkililere haber vermediğimiz için.

Sokakları kirleten ve kamuya ait mallara zarar veren kişileri uyarmadığımız, ihbar etmediğimiz için
"Adaam sen de..Ben mi kurtaracağım bu memleketi? "

"Hiç işim olmaz, bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın."

"Suya sabuna dokunmam bana ne, ben menfaaime bakarım."

"Devletin malı deniz, yemeyen domuz." diye düşündüğümüz için.

Yetmiyormuş gibi her gün biraz daha hırpaladık,görevimizi yapmadan hak talep ettik..

"Bana ne Devlet yapsın!!" dedik.

Şimdi DEVLET BABA nerede anladınız mı?

Hepimiz birlikte önce gözlerini oyduk,sonra parmaklarını kopardık.....Yavaş yavaş ölüme terk ettik.

Henüz geç değil, çünkü DEVLET BABA hala yaşıyor.

Gelin şapkayı önümüze koyup, neler yapabileceğimizi bir düşünelim ve onu yeniden güçlendirmenin yollarını arayalım..

Sevgili dostlar

Lütfen unutmayın!

DEVLET BABA biziz,kendimiz sen, ben, o,biz, siz onlar.

Saygılarımla

Sebahat Karagöz